

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/108/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119209266
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119209266.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom PhD. v právnej veci žalobcu: B. B., C.. XX.XX.XXXX, S. I. X, XXX XX T., právne zastúpený Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom karpatská 804/10, 089 01 Svidník proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598 o vydanie bezdôvodného obohatenia 1.358 eur a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 1.358 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z tejto sumy od 14.6.2019 do zaplataenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach poskytnutia úveru k Zmluve o úvere č. 2055000263, zo 16.12.2009, uzavretej medzi účastníkmi konania, v bode 12, v tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú dve tretiny, zahŕňajúce náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou, je **n e p r i j a t e ľ n á**, a z tohto dôvodu neplatná.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 15.5.2019 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere zo dňa 16.12.2009 č. 205500263. Žalobu odôvodnil tým, že za úver vo výške 600 eur mal zaplatiť poplatok 576 eur, teda že celkovú čiastku vo výške 1.176 eur uhradí v 12 splátkach po 98 eur s tým, že poplatok vo výške 576 eur je z 2/3 tvorený nákladmi na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy. Za predmetný úver uhradil celú sumu 1.958 eur, teda žiadal vydať ako bezdôvodné obohatenie rozdiel medzi poskytnutou a uhradenou sumou. Navrhol určiť, že zmluvná podmienka v predmetnej úverovej zmluve o poplatku vo výške 576 eur zahŕňajúcom náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere s tým spojenou administratívou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalobu v tejto časti odôvodnil tým, že žalovaný za uvedený poplatok neposkytol žalobcovi žiadne reálne plnenie a poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov. Konštatoval, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýbali náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z.. Navrhol priznať mu náhradu trov konania.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Vyslovil názor, že žalobcovi nemožno priznať postavenie spotrebiteľa a žiadal aplikovať Obchodný zákonník. Výšku dohodnutého administratívneho poplatku považoval za primeranú. Tento bol v zmluve jasne uvedený a žalobca sa dobrovoľne rozhodol pre uzavretie úverovej zmluvy s vedomím o cene úveru. Dôvodil, že žalobca nemal naliehavý právny záujem. Konštatoval,

že žalobca mal možnosť prehodnotiť podmienky poskytnutia úveru a samotné uzatvorenie zmluvy. K administratívne poplatku uviedol, že slovenská právny úprava poplatku výslovne nebráni. Navrhol žalobu zamietnuť a žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi konštatovaním, že na č. I. 1 a nasl. sa nachádza samotná žaloba, na č. I. 6 je zmluva o úvere, na č. I. 7 a nasl. sú všeobecné podmienky poskytnutia úveru, na č. I. 8 je výpis zo splatenej celkovej čiastky vo vzťahu žalobcu k žalovanému, na č. I. 9 a nasl. sú rozsudky všeobecných súdov, na č. I. 17 sa nachádza prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, na č. I. 29 a nasl. je vyjadrenie žalovaného k žalobe, na č. I. 36 a nasl. je ospravedlnenie neúčasti žalovaného na dnešnom pojednávaní ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil tento skutkový stav:

4. Medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom bola dňa 16.12.2009 pod č. 205500263 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej sa žalovaný ako veriteľ zaviazal poskytnúť žalobcovi úver v sume 600 Eur, pričom dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi sumu 1.176 Eur, t. j. istinu zvýšenú o poplatok 576 Eur, t. j. celkovo zaplatiť čiastku 1.176 Eur. V zmluve je uvedené, že suma 1.176 eur bude zaplatená v 12 splátkach po 98 eur. V zmluve absentovali náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g), h), i), j), k) zákona č. 258/2001 Z. z..

5. Žalobca z úveru reálne splatil 1.958 eur, čo nebolo sporné. Súdu jej z jeho činnosti známe (napr. vo veci 11C/114/2014), že vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru žalovaného v bode 12 sa uvádza: „Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluvy ako svoj dlh voči veriteľovi čo do dôvodu aj výšky tak ako je to uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou“.

6. Podľa výpisu z klientskej zóny (č. I. 8) žalobca uhradil žalovanému celkovo 1.958 Eur.

7. Na pojednávaní konanom 10.10.2019 v neprítomnosti žalovaného právny zástupca žalobcu uviedol, že sa domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia a neprijateľnej zmluvnej podmienky. Bezdôvodného obohatenie žiadali z toho dôvodu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, všetko v tom kontexte, že žalobca zaplatil žalovanému dokopy 1.958 eur, čo vyplýva z portálu a výpisov žalovaného, pričom pri úvere 600 eur je rozdiel spočívajúci v bezdôvodnom obohatení vo výške žalovaných 1.358 eur. Čo sa týka neprijateľnej zmluvnej podmienky konštatoval, že táto bola už viackrát právoplatne vyhlásená za neprijateľnú o čom doložil aj rozhodnutia všeobecných súdov. Vo vzťahu k premlčaniu uviedol, že sa dozvedel žalobca o tom, že zmluva nemá náležitosti 23.1.2019 od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, pričom žaloba bola podaná v máji 2019, teda v rámci subjektívnej lehoty bola zachovaná. Vo vzťahu k plynutiu všeobecnej subjektívnej lehoty sa vyjadril len všeobecne, nakoľko nemá vedomosť o tom, že žalovaný by vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že žalobca požadoval finančné prostriedky na spotrebu, nie na podnikanie, hoci účel úveru bol zaškrtnutý ako na výkon zamestnania v reále tomu tak nebolo o čom svedčí už aj postoj európskych inštitúcií vo vzťahu k žalovanému a jeho nekalým obchodným praktikám. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobe vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania. Zotrval na podanej žalobe a v dôvodoch uvedených v nej, pričom v prípade úspechu si uplatnil náhradu trov konania. Nemal návrhy na doplnenie dokazovania.

8. V danom prípade bolo potrebné predovšetkým vysporiadať s tvrdením žalovaného, že žalobca nemá status spotrebiteľa a že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Tá je upravená v § 52 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“).

9. Podľa právneho názoru súdu prvej inštancie je nepochybné, že úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v znení účinnom od 1.1.2008.

10. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

11. Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

12. Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Súd prvej inštancie taktiež skúmal, či nedošlo k nekalej obchodnej praktike pri nanucovaní účelu úveru „na podnikanie“ spotrebiteľom (porov. najnovšie rozhodnutie ÚS ČR vo veci I. ÚS 1930/11 o porušení práva na spravodlivý proces, ak sa povinnému (dlžníkovi) nepriznajú práva len kvôli držbe živnostenského listu). Navyše účel poskytnutých finančných prostriedkov nevyplýva ani z obsahu zmluvy. Je v záujme veriteľa pri uzatváraní zmluvy, ktorá nemá byť považovaná za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, špecifikovať účel zmluvy priamo v zmluve tak, aby bol jasný a zrozumiteľný.

15. Žalobca nepochybne neuzatváral úverovú zmluvu ako podnikateľ, ale ako fyzická osoba a ani pri jej plnení nekonal v rámci obchodnej či inej podnikateľskej činnosti. Preto s poukazom na § 52 ods. 4 OZ má bez akýchkoľvek pochybností status spotrebiteľa.

16. Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Súd prvej inštancie zastáva názor, že sporný poplatok nie je vylúčený zo súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v zmysle § 53 ods. 1 OZ, pretože nepredstavuje hlavný predmet plnenia. Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok Caja de Ahorrosy Monte de Piedad de Madrid, EÚ:C:2010:309, bod 34). Administratívny poplatok dohodnutý v úverovej zmluve rozhodne nie je základným plnením zmluvy, a preto nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia.

21. Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly je nie samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. rozsudok C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci X. I., N. I. U. proti OTP Jelzálogbank Zrt, bod 54). Podmienky, týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich súdnu kontrolu, s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok C-143/13 z 26.2.2015 vo A. S. B., Y. L. B. proti SC Volksbank Romania SA bod 55, 56).

22. Súd v danom prípade neskúmal sporný administratívny poplatok z pohľadu primeranosti jeho výšky, ale skúmal jeho charakter v intenciách posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, teda či spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zo zmluvy pritom nevyplýva, za čo vlastne sa tento poplatok platí, preto absentuje požiadavka jeho určitosť. Spotrebiteľ tak platí za niečo, čo po materiálnej stránke mu nie je dodané. Pri spotrebiteľských úveroch je pritom nevyhnutné, aby dohodnutými poplatkami sa platilo za skutočné plnenie spotrebiteľovi a v jeho záujme. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Karlsruhe sp. zn. AZ17U 192/2010 zo dňa 3.5.2010, v ktorom sa konštatuje záver, že poplatky za spracovanie

pri poskytnutí spotrebiteľského úveru sú neprijateľné: „Ak banka od spotrebiteľov požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľov a vystavuje ich neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene... Preverenie úverovej spoľahlivosti (bonity) a výšky úrokovej miery, ktorými banka odôvodňovala vyrubenie poplatku za spracovanie pri poskytovaní úveru Vrchný krajský súd odmietol a uzavrel, že uvedené činnosti vykonáva banka vo vlastnom ekonomickom záujme minimalizovať nevyhnutnosť vlastných pohľadávok. Spotrebiteľ dôvodne a v dobrej viere očakáva, že banka mu poradenstvo a informácie o poskytnutí úveru poskytne zadarmo. V konečnom dôsledku predstavuje zmluvná podmienka neprijateľné zaťaženie spotrebiteľa, pretože je spotrebiteľovi účtovaný poplatok bez toho, aby banka spotrebiteľovi poskytovala skutočné protiplnenie“. Súd dodáva, že tento záver si osvojil aj Krajský súd v Prešove napr. v rozsudku sp. zn. 18Co 109/2011.

23. Napokon možno poukázať aj na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho zákonníka v znení jeho novely účinnej od 13.6.2014, a to novelou č. 102/2014 Z. z..

24. Vyššie citovanou novelou totiž bol § 53 ods. 4 doplnený o ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky a konkrétne pod písm. t/ bola uvedená zmluvná podmienka, ktorá požaduje od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

25. Podľa prechodného ustanovenia v tejto úprave § 879p ustanoveniami § 53 ods. 4 písm. s/ a t/, § 53 ods. 7 a § 614a sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.6.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.6.2014, ak nie je ustanovené inak.

26. V tomto spore pri úvere 600 Eur činil poplatok 576 Eur. Poplatok, ktorý má pokryť náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere však nemôže byť ovplyvnený výškou úveru a to vedie k záveru o tom, že žalovaný týmto pomerne sofistikovaným spôsobom sa snažil opticky vyvolať dojem nižšej úrokovej sadzby, aj keď v skutočnosti administratívny poplatok odvíjajúci sa od výšky úveru vo svojej podstate predstavuje úrok. Poplatok 576 Eur predstavuje 96 % z úveru. Splatnosť úveru pritom bola dohodnutá o niečo menej ako jeden rok, to znamená, že v skutočnosti úroková sadzba by predstavovala takmer 100 % p. a., čo by násobne prevýšilo priemernú úrokovú sadzbu obdobných úverov v bankách. Išlo by nepochybne o úrok v rozpore s dobrými mravmi, čo by spôsobovalo neplatnosť zo zákona s poukazom na § 39 a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zrejme to bolo motívom pre žalovaného vyhnúť sa takémuto posúdeniu cez stanovenie administratívneho poplatku.

27. Spotrebiteľ by teda mal platiť administratívny poplatok za dodané skutočné plnenie, musí byť preto predmet administratívneho poplatku určitý a musí byť v primeranej výške. Ak tieto atribúty nie sú splnené, spôsobuje to značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a teda ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nejedná sa totiž o prípad vylúčenia súdnej kontroly v zmysle § 53 ods. 1 vety druhej, keďže administratívny poplatok nepredstavuje hlavný predmet plnenia úverovej zmluvy (hlavný predmet je poskytnutie úveru za úrok ako to vyplýva z § 497 Obchodného zákonníka), navyše nebol individuálne dojednaný (jeho výšku stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou).

28. Pre posúdenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia bolo potrebné vyhodnotiť úverovú zmluvu podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

29. Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona sa rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

30. Podľa § 2 písm. b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci

32. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere

34. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 4 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. g) je uvedená konečná splatnosť spotrebiteľského úveru, pod písm. h) ročná úroková sadzba, pod písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pod písm. k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov.

35. V zmluve chýba uvedenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (pôžičky) podľa § 4 ods. 2 písm. g), nakoľko podľa názoru súdu konečná splatnosť ako bola uvedená v zmluve, t. j. 12 mesiacov nie je postačujúca, pričom by malo ísť o určenie konečnej splatnosti ohraničenej presným dátumom. Nepochybne zákonodarca pod konečnou splatnosťou úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) citovaného zákona nemyslel len stanovenie počtu mesačných splátok, pretože inak by sa uspokojil s náležitosťou pod písm. i), kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru a preto pri písm. g) citovaného ustanovenia iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo, neprichádza do úvahy (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co/286/14 zo dňa 27.5.2014).

36. Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. V zmluve rovnako chýba aj uvedenie priemernej hodnoty RPMN, čo je rovnako zákonom požadovaná náležitosť.

37. V predmetnej spotrebiteľskej zmluve tieto vyššie uvedené náležitosti bezpochyby absentujú, čo spôsobuje ex lege bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

38. Podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Vyššie uvedené závery teda znamenajú, že žalobca by mal žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 600 Eur a keďže doposiaľ zaplatil 1.958 Eur, žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 1.358 Eur.

40. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

41. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z .z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. V danom prípade žalobca od žalovaného požadoval úroky z omeškania až od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby t. j. od 14.6.2019 tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

45. Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

46. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

47. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. V danom prípade bezdôvodné obohatenie je plnením bez právneho dôvodu.

48. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

49. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

50. Pre začiatok behu subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

51. V danom prípade sa žalobca o tom, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil dozvedel 23.1.2019, o čom svedčí prehlásenie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 2.5.2019. Žaloba bola na súd podaná dňa 14.5.2019, teda počas plynutia subjektívnej lehoty.

52. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t.j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému. Súd prvej inštancie však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozumený s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú citované v tomto rozsudku napriek tomu, že musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa, nebude môcť od žalobcu žiadať sporné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledná úhrada bola vykonaná najneskôr v decembri 2010 a až posledná úhrada predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, desaťročná premlčacia lehota uplynie až v decembri 2020.

53. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto neúspešnému žalovanému súd uložil povinnosť nahradiť argumentačne úspešnému v spore žalobcovi, trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.